

Fipb 2012/1901 Vereenvoudiging en fraudebestrijding hand in hand... of toch ni...

Fipb 2012/1901 d.d. 20-11-2012

Mevr. mr. A.M.E. Nuyens fiscaal advocaat bij Hertoghs advocaten-belastingkundigen en verbonden aan het Fiscaal instituut van Tilburg University

Uit het Belastingplan 2013 van het demissionair kabinet blijkt dat fraudebestrijding nog steeds een speerpunt is. In de inleiding staat: 'Naast het Begrotingsakkoord 2013 is de rode draad van het pakket Belastingplan 2013, in lijn met de Fiscale agenda, vereenvoudiging en fraude- en constructiebestrijding.' Het kabinet komt daarmee ogenschijnlijk tegemoet aan de maatschappelijke wens om fraudeurs hard aan te pakken.

Vooropgesteld dient te worden dat het actief streven naar belastingbesparing door belastingplichtigen binnen de grenzen en met gebruikmaking van de mazen van de wet, geen belastingfraude als zodanig oplevert. Pas indien de fiscale waarheid opzettelijk wordt gefrustreerd of op zodanig misleidende wijze wordt gepresenteerd waardoor ten onrechte geen of te weinig belasting wordt geheven, komt men binnen het bereik van belastingfraude.

Op grond van de Algemene wet inzake rijksbelastingen kan belastingfraude worden bestreden door het opleggen van een bestuurlijke verzuim- of vergrijpboete dan wel strafrechtelijke vervolging. Als alleen al wordt gekeken naar de boeterechtelijke pendant kan worden vastgesteld dat het scala aan regels door de jaren heen steeds meer is ingericht op specifiek gedrag of nalaten van een belastingplichtige. Het aantal boetebepalingen blijft uitdijen.

Als voorbeeld daarvan kan de per 1 januari 2012 geldende boetemogelijkheid bij schending van de nieuw ingevoerde 'actieve informatieverplichting' (artikel 10a AWR) worden genoemd. Vooralsnog ziet deze bepaling 'maar' op vier situaties, waaronder de suppletieaangifte voor de omzetbelasting. Het is voor de staatssecretaris van Financiën evenwel een koud kunstje om daaraan - zonder tussenkomst van de Tweede en Eerste Kamer - nieuwe gevallen toe te voegen waarvan hij meent dat het maatschappelijk gewenst is deze aan te pakken. Het mag duidelijk zijn dat dát de rechtszekerheid van een belastingplichtige niet ten goede komt.

Het Belastingplan 2013 bevat eveneens voorstellen om het boetearsenaal te intensiveren. Zo bestaat het idee een verzuimboete wegens het niet (tijdig) doen van aangifte te kunnen opleggen vóórdat de aanslag is vastgesteld. Hiermee wil de Belastingdienst de aangiftebereidheid bevorderen. Volgens staatssecretaris Weekers zou het daaraan blijkbaar schorten. Voorts wordt een nieuwe boetebepaling voorgesteld, waardoor aan een inhoudingsplichtige een verzuim-boete kan worden opgelegd indien hij ten onrechte geen (aangepaste) onderwijsprogrammaverklaring in zijn administratie heeft opgenomen ter zake van een bepaalde werknemer waarvoor de afdrachtvermindering onderwijs wordt toegepast.

Kort en goed, komt het erop neer dat Financiën voortdurend nieuwe - en meer specifieke - constructies bedenkt om de vermoede fraude te bestrijden. In de memorie van toelichting onderkent Weekers dat ons huidige belastingstelsel complex is. Het Belastingplan 2013 is er in zijn woorden dan ook op 'gericht om waar mogelijk vereenvoudigingen aan te brengen'. Van een vereenvoudiging bij de bestrijding van belastingfraude is mijns inziens in elk geval zeker geen sprake. Het is dan ook zeer de vraag of deze aanpak een passende reactie is op de maatschappelijke roep om bestrijding van fraude.